

متن پرسش

استاد گرامی جناب آقای طاهرزاده با عرض سلام و وقت بخیر: غرض از مزاحمت این بود که بنده به سبب رشته‌ی تحصیلی دوره‌ی کارشناسی در زمینه کامپیوتر، آشنایی با هوش مصنوعی داشتم و بعد هم که فلسفه‌ی ملاصدرا را از کلاسهای شما و مجموعه‌ی ساحت حضور و همچنین کلاسهای آقای دکتر امامی جمعه دریافت کردم، احساس کردم که در این زمینه جای خالی بحث‌های ملاصدرا به چشم می‌آید. به خصوص به این دلیل که از شما و دیگر آقایان مرتب این را می‌شنیدم که ملاصدرا گمشده‌ی این زمانه هست و جایگاه خودش را نظام فکری و فلسفی این زمانه بازخواهد جست، احساس کردم بشر امروز بعد از اینکه دچار هیجان زیاد بابت هوش مصنوعی و ماشین‌های خودکار پیدا کرده نیاز دارد خودش را یک بار دیگر بازبینی کند. بشر امروز مقهور تکنولوژی به خصوص هوش مصنوعی شده و برخی متفکران غربی از ضعف انسان در مقابل این تکنولوژی صحبت می‌کنند به این معنا که به زودی هوش مصنوعی اختیار اداره‌ی انسان را برعهده می‌گیرد. امروز به دلیل اینکه هوش مصنوعی بسیاری کارهای تحقیقی و علمی را انجام می‌دهد دیگر علم آموزی بسیار بی معنا شده و آنچه که می‌شود از هوش مصنوعی پرسید به نوعی یادگیری آن بی‌فایده است. به نظر می‌رسد بشر نمی‌داند که چه چیزی باید یادبگیرد که ارزش یادگیری را داشته باشد. یا حتی در زمینه‌ی هنرمندی و خلاقیت هم انسان دارد خاکریز به خاکریز تسلیم می‌شود و عقب می‌نشیند. این در حالی است که هنری که ثمره‌ی تعالی روح است هیچ جایگزینی ندارد و شعر متعالی تنه به تنه‌ی وحی می‌زند و این چیزی نیست که هوش مصنوعی بتواند بسازد. من دیده‌ام برخی محققان علوم اسلامی با شوق و ذوق از تفسیر هوش مصنوعی بر قرآن صحبت می‌کنند در حالی که خروار خروار این تفسیرها به اندازه‌ی یک تفسیر حمد المیزان ارزش ندارد. احساس می‌کنم الان زمانه‌ی است که اگر معرفت النفس ملاصدرا حرفهای زیادی برای گفتن دارد و شاید غربی‌ها بیش از ما به حرف نو نیاز داشته باشند و به نوعی هنوز ما نفهمیده‌ایم که چه بلایی سرمان آمده و هوش مصنوعی چطور دارد دنیای ما را تنگ‌تر از قبل می‌کند. در این زمینه اگر راهنمایی دارید ممنون میشم بفرمایید. اگر امکان تشکیل جلسه‌ی حضوری در مورد هوش مصنوعی در سها فراهم شود هم بسیار مفید خواهد بود. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به خوبی متوجه شده‌اید علم، در محدوده‌ی آگاهی به کمیت‌ها و اندیشه‌ی به اصطلاح دیجیتال جواب ابعاد متعالی انسان را نمی‌دهد و از این جهت باید به سبک دیگری از حضور

در نزد خود فکر کرد که همان حضور در «اکنون بیکرانه جاودانه انسان» است. امری که معرفت نفس با وسعتی اصیل متذکر آن است که در بحث «معرفت نفس و روان شناسی و قدمی جلوتر»
<https://eitaa.com/matalebevijeh/۱۹۲۳۳> بابی از آن گشوده شد. موفق باشید